

kergemeelne kuju muidu ka oli, muusikaliselt kui ka näitelavaliselt
tarvilik ühtlus. Selles oli ilusaid üksikasju, meeldivaid peensusi
aga nende kõrval leidsid kõrv ja silm nagu "pühitud" kohti ja või-
maliku ning võimatu piiril kõikumisi. Nii kaotas Nedda ja Silvio
armustseen, mida "Pajatsite" partituuris lüüriliseks ja melodiliseks
ülipunktiks peab tunnistama, selle poolikuse läbi palju oma kaasa-
kiskuvast ilust. Osa sellest süüst langeb muidugi ka hr. A v e s s-
oni peale, kelle Silvio üleüldse liig vähe Calabriat ja liig palju
meie Eestit meelde tuletas. Üllatuseks oli sel õhtul hr. S a a r n
i o, källega tema osas kõige enam rahule võiks jääda. Tema prologi
ettekanne oli peaaegu meisterlik, ta Tonio - hästi leitud ja üht-
laselt, järjekindlalt läbiviidud kuju.

Hr. K i k a s e g a (Peppe) võis, kui meeles pidada, et see ta
esimene ülesastumine oli, rahule jääda.
Peale "Pajatsite" kanti Suppé' koomiline ooper "Ilus Galathea" et-
te, mis õige hästi meeldis, ruumipuudusel aga see kord lähemalt
hindamata peab jääma.

Võib soovida, et järgmisel etendusel osavõtmine rohkem oleks, se-
"Pajatside" ettekanne on tõeste seda väärt.

P.O. (lak)

"Tallinna Teataja" nr. 287 12(25)XII

1915.a.

Original TMM-s